

CONFIRMATIO

Rom. III, 20. supra Aphor. I.

Non omnis caro. Vi textûs reddendum erat: *nulla caro* justificatur, & identitas justificationis eò ipsò indicatur.

ANTITHESIS.

Pontificiorum, Socinianorum & Novatorum, præprimis, quod necessitatem hujus doctrinæ attinet.

ARTICULUS XVII.
DE
SANCTIFICATIONE.
APHORISMUS I.

Sanctifica-
tionis de-
finitio.

Sanctificatio est actus gratiofus DEI, quo homini justificato, omnibus ejusdem facultatibus in melius mutatis, conceduntur vires Bona opera faciendi & pietatis habitum successivè comparandi, ut secundum voluntatem DEI ambulans, gratitudinem suam ei declaret.

EXPLICATIO.

1. Hic generaliter observandum, quod hi actus gratiæ, justificatio & sanctificatio differant, & sint ordine naturæ unus prior, alter posterior.
2. Distinguendum inter *justificationem legalem & Evangelicam*. Illa studium bonorum operum includit ita, ut unicè in operibus sit quærenda; In posteriori bona opera penitus excluduntur.
3. Distinguendum inter justificationem, quatenus fit coram DEO *in forò conscientie*; (Ad hanc sanctificatio nihil confert, imò excluduntur penitus bona opera) & quatenus fit coram hominibus, *in forò Politie Ecclesiastice*, & hîc aliter se res habet.
4. Distinguendum est inter gratiæ justificationis *necessaria consequentia, & essentielle constituens*. Ad priora, bona opera requiruntur, non ad posterius.

5. Hæc